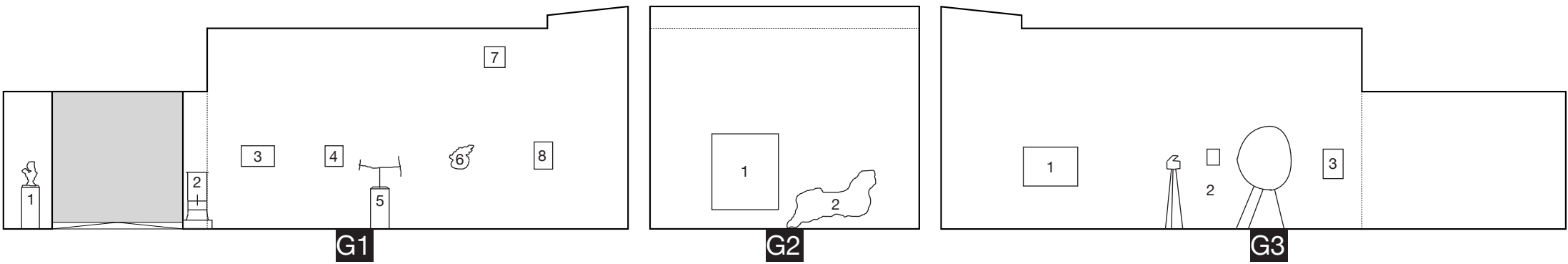

De verzamelaar

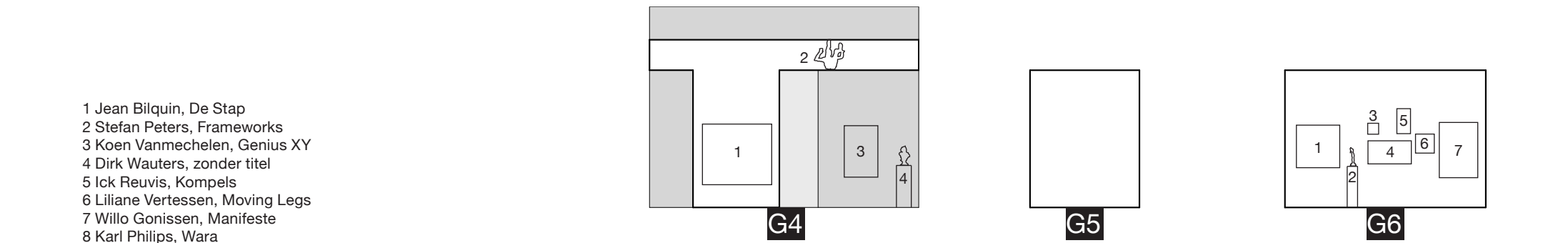
Een selectie uit de collectie van
Luc Theuwis en Lieve Hardy

G1-1 Yves Velter, De Beïnvloeding
G1-2 Jan Carlier, Stoel
G1-3 Hilde Overbergh, Duo fluo
G1-4 Marcasse, Breuklijnen
G1-5 Josep Riera I Arago, Avion hélice rouge
G1-6 Luk Van Soom, Hoe licht in de diepte dringt
G1-7 Jupp Linssen, Eastpack
G1-8 Tjen Meylemans, Wit

G2-1 Jupp Linssen, Han
G2-2 LMG Ploem, Trunk

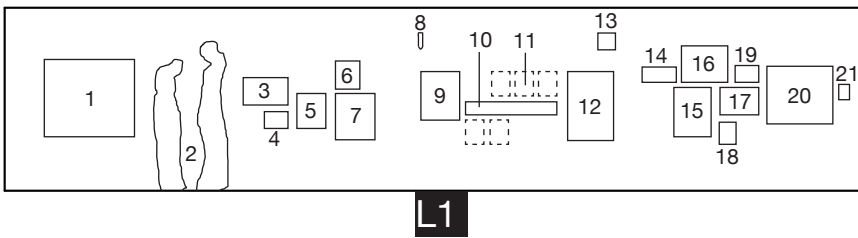
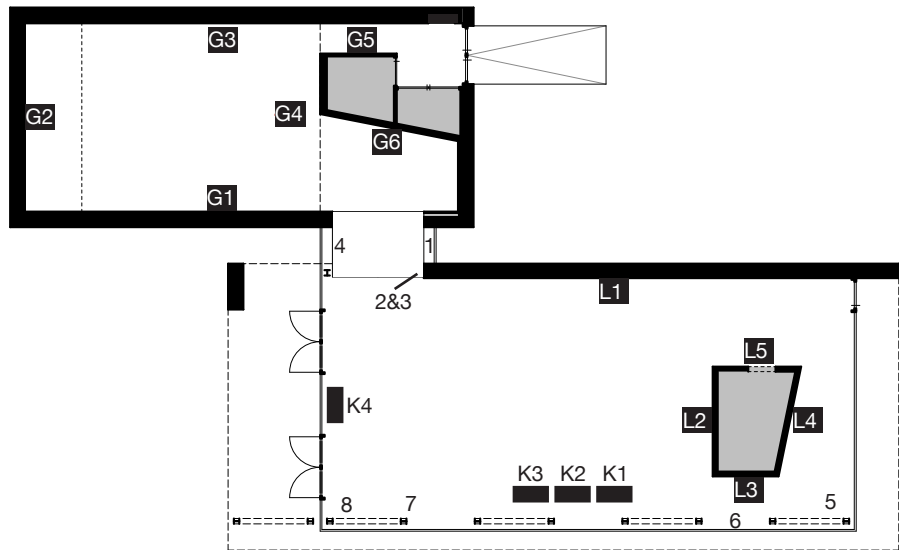
G3-1 Ivan Popovic, zonder titel
G3-2 Ted Hyunhak Yoon, Dictators
G3-3 Kasper Bosmans, Ditch

1 Jean Bilquin, De Stap
2 Stefan Peters, Frameworks
3 Koen Vanmechelen, Genius XY
4 Dirk Wauters, zonder titel
5 Ick Reuvis, Kompels
6 Liliane Vertessen, Moving Legs
7 Willo Gonissen, Manifeste
8 Karl Philips, Wara

G4-1 Léopoldine Roux, Bubble painting, Wild Spirit
G4-2 LMG Ploem, Touch down
G4-3 Liesje Reyskens, Drop
G4-4 Yves Velter, De Beïnvloeding

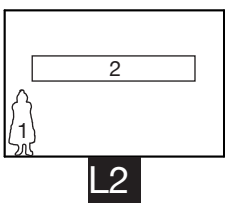
G6-1 Jacqueline Devreux, zonder titel
G6-2 Johan Tahon, zonder titel
G6-3 Liliane Vertessen, For every year a rose
G6-4 Dirk Braeckman, Zelfportret 66/100
G6-5 Ulrike Bolenz, Campo Santo
G6-6 Patrick Merckaert, zonder titel
G6-7 Hui Qin Peng, Mother

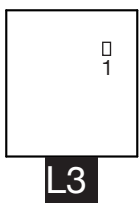
L1-1 Jean Bilquin, zonder titel
L1-2 Peter Jacquemyn, zonder titel
L1-3 Reniere & Depla, zonder titel
L1-4 Quinten Torp, Het Klein Verzet
L1-5 Mulugeta Tafesse, Inktpot II
L1-6 Josep Riera I Arago, Vertical Airplane
L1-7 Beniti Cornelis, zonder titel

L1-8 Philip Aguirre, zonder titel
L1-9 Manu Baeyens, A real combination
L1-10 Willo Gonissen, Lucy in the Sky
L1-11 Remco Roes, 5 werken zonder titel
L1-12 Daan Gielis, zonder titel
L1-13 R.v. Bulck, White on White
L1-14 Stijn Cole, First snow 16-01-2016

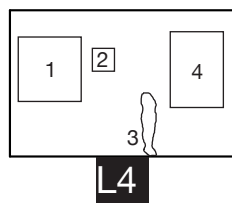
L1-15 Agnes Maes, zonder titel
L1-16 Josep Riera I Arago, Arals
L1-17 Hugo Duchateau, Landschappelijk met mosterdlijn
L1-18 Ivan Popovic, zonder titel
L1-19 Hugo Duchateau, Groene lijn
L1-20 Jimmy Kets, Weeping Willow
L1-21 Wlad Moszowski, Mary

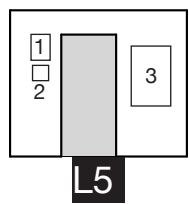
L2-1 Geert De Smet, Auliki
L2-2 Bart Vandevijvere, zonder titel

L3-1 Sara Bomans, Omdat het kan

L4-1 Georges Meurant, zonder titel
L4-2 Georges Meurant, zonder titel
L4-3 Peter Jacquemyn, Torso zwart
L4-4 R.v. Bulck, Green on Yellow

L5-1 Bruneau, Apple Green,...
L5-2 Sara Bomans, Value
L5-3 Tjen Meylemans, Rode mosselen

De verzamelaar

Een selectie uit de collectie van Luc Theuwis en Lieve Hardy

Beste kunstliefhebbers,

Welkom bij het eerste tentoonstellingsproject van de werkgroep Galerie Noord-Zuid. Dit team van enthousiaste docenten kwam voor het eerst samen in november van dit schooljaar om de beleidslijnen uit te tekenen en een tentoonstellingstraject uit te zetten voor deze prachtige nieuwe ruimte. Het was vanaf het begin duidelijk dat er gemikt zou worden op diversiteit in het aanbod, een aanbod dat zich vooral richt op het hedendaagse kunstgebeuren buiten de muren van de academie. Maar ook de studenten van de school kunnen hier oefenen in het tentoonstellen tijdens de jaarlijkse toonmomenten. Verder worden hier ook bijna maandelijks interessante lezingen gegeven door gerenommeerde kunstenaars uit binnen- en buitenland. Bedoeling van de hele opzet is dus een actief professioneel en artistiek forum te creëren. Ambitie van de werkgroep is 3 tentoonstellingen per jaar in de agenda te plaatsen. In ons eerste project tonen wij jullie graag een selectie uit de verzameling van Luc Theuwis en Lieve Hardy. Ik leerde Luc Theuwis kennen op een kleine vakbeurs in de Gele Zaal in Gent, begin jaren 90. Een gepassioneerde en sympathieke jongeman die net zijn bedrijfje “A&A kunstintegratie” had opgericht. Sindsdien ben ik als kunstenaar regelmatig met hem blijven samenwerken, zowel in de kunstverhuur als in tentoonstellings- en integratieprojecten. Ik mag wel stellen dat we kameraden zijn geworden. Tot voor kort werd er gezegd dat België wereldwijd het grootste aantal verzamelaars per vierkante kilometer telt. Deze claim is moeilijk hard te maken bij gebrek aan een omvattende studie maar wel staat buiten kijf: België is een land van verzamelaars of “collectioneurs”, zoals wij dat zo graag zeggen. In de afgelopen 30 jaar van contacten leggen, atelierbezoeken, tentoonstellingen, culturele evenementen, etc. hebben Luc Theuwis en zijn vrouw, Lieve Hardy, een indrukwekkende collectie opgebouwd. Ik hoorde iets van 4000 stukken. In de getoonde selectie spreekt geen investeringsdrang maar een absolute passie voor de kunst. Die passie willen Luc, Lieve en Galerie Noord-Zuid graag delen in deze tentoonstelling.

Luc Hoekx

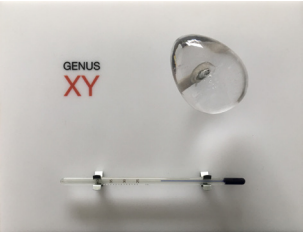
Beroering

We zijn ervan overtuigd dat onze liefde voor schoonheid ons als koppel sterk bindt. Ken je het fysieke geluksgevoel wanneer je omringd bent door een impressionant landschap, een betoverend evenwichtige architectuur, ontroerende muziek of beklijvende kunst? Wij in ieder geval wel. Het kan ons heel diep raken, een bijna niet te omschrijven emotie losmaken die niet alleen mentaal is maar zelfs lijfelijk wordt. Letterlijk rillingen geeft. Doorgaans houden we vooral van eenvoud. Als iets met één lijn kan worden duidelijk gemaakt zijn de andere overbodig. Dat sobere zoeken we in alles: design, muziek, beeldende kunst, zelfs in het culinaire. De uitgepuurde objecten van Michaël Verheyden of van Hannes Van Severen en Fien Muller, het minimalisme in de architectuur van Stéphan Beel of Peter Zumthor of de muziek van John Cage, Max Richter of Michaël Nyman brengen ons naar een hemel op aarde. Onze collectie is gaandeweg gegroeid. En hoewel er ook figuratief werk deel van uitmaakt, is het merendeel abstract. Aanvankelijk kochten we met een heel beperkt budget voornamelijk grafisch werk en edities. Later waagden we ons ook aan originele en unieke stukken. Wat ons betreft is de aankoop van een kunstwerk dat je beroert een hele verstandige beslissing. Ongeacht of het in waarde toeneemt, verrijkt het je leven. Elk van de werken heeft een eigen verhaal, een geschiedenis die verbonden is aan het object. En, omdat we de kunstwerken bijna altijd aankochten op de ateliers lijken de kunstenaars die de werken creëerden ook aanwezig. De herinnering aan de ontmoeting, de vaak boeiende gesprekken en hun verhaal is onlosmakelijk verbonden met hun creatie. Deze tentoonstelling werd op verzoek van de academie op heel korte termijn samengesteld. De tijd ontbrak om een specifiek concept uit te werken, werken in bruikleen te gaan terughalen of thematisch te gaan werken. We hebben geput uit werk dat bij ons gestockerd stond, dadelijk beschikbaar. Daarmee hebben we getracht een kleine bloemlezing te geven van de kunstenaars waarmee we doorgaans en graag werken. Het past perfect in dit jubileumjaar van 30 jaar ARTandADVICE. We willen zeker ook laten zien dat je geen grote budgetten nodig hebt om een mooie verzameling aan te leggen.

Luc Theuwis en Lieve Hardy

Quinten Torp: deze Limburgse kunstenaar presenteerde recent op BAD en later in een galerie in Genk prachtig geschilderde interpretaties van enkele grootmeesters in de schilderkunst. Pakkend, herkenbaar en toch helemaal toegeëigend: kleine pareltjes. Het werkje in deze expositie komt uit zijn tentoonstelling verleden jaar in onze galerie. In “Het Kleine Verzet” combineerde hij zijn liefde voor het fietsen met zijn schilderpraktijk. Hij knutselde riemen aan een schildersezels en reed rond in de ruime buurt van zijn woning op zoek naar mooie plekken die hij ter plaatse in acryl schetste om ze nadien op atelier in olieverf af te werken.

Koen Vanmechelen: hoeft geen introductie meer aangezien hij op relatief korte tijd wist door te dringen tot de Belgische top. Dat heeft uiteraard te maken met een aantal grote verzamelaars en vrienden die zeer sterk in hem geloven, maar meer nog door zijn onstuimbare werklust en ijver, zijn enthousiasme en zijn prachtige projecten waarmee hij op het juiste moment de juiste snaren weet te beroeren. Maar zeker zo belangrijk is dat hij heel internationaal werkt en kunst uit het soms wat te enge keurslijf trekt door zijn werk te linken aan wetenschap, sociale projecten en onderricht.

Yves Velter: Yves volgen we al van het prille begin van zijn carrière 30 jaar geleden. Toen hij laatste in het Cultureel Centrum van Hasselt een grote solo had vielen we dadelijk voor het beeld van een moeder met kind waarbij het gelaat van de moeder in het kind weer spiegeld wordt. Door een minimale ingreep weet Yves niet alleen van kitch kunst te maken, maar het is een heel pakkend en symbolisch beeld. Technisch niet eenvoudig maar perfect uitgevoerd weet dit beeld een gevoelige snaar te raken. Yves maakt overigens heel knappe schilderijen die onomstotelijk zijn eigen stempel dragen.

Dirk Wauters: na afloop van een tentoonstelling die we met het werk van Dirk Wauters organiseerden in onze galerie kochten we 2 kalken beelden aan. We waren zo verknocht geraakt aan de eenvoud ervan, het subtiele patine en de kracht, ondanks het zeer bescheiden formaat. Dirk is niet alleen een pracht mens, begenadigd percussionist, maar vooral een veel te bescheiden kunstenaar die zeer zelden naar buiten komt met zijn sublieme creaties.

Ted Hyunhak Yoon: tijdens de open deur tentoonstelling aan de Jan Van Eyck Academie in Maastricht waren we zeer aangenaam verrast door het werk van deze jonge Koreaan, die van opleiding grafische kunsten volgde. Tijdens zijn werkjaar in Van Eyck onderzocht hij de handen en de houding van beelden van dictators. Hij ontdekte instructieboeken over hoe men tijdens redevoeringen de handen dient te gebruiken om een speech kracht bij te zetten of de toehoorders te overtuigen. Dat resulteerde naast prachtige reeksen grafisch werk tot een installatie en een performance. Als verzamelaar van werelddollen informeerde ik naar de prijs van een halve globe die we esthetisch heel uitgepuurd vonden. Toen we achteraf de performance op video zagen vonden we dat de installatie in zijn geheel bij elkaar hoorde en besloten we ook de tekening en de driepikkel met spiegels te verwerven.

Bart Vandevijvere: nog een klepper! Bart draait al een hele tijd mee op hoog niveau in de schilderkunst. Toeval dreef hem wat heen en weer tussen diverse galleries, wat zijn carrière geen goed deed, maar desondanks bleef hij zeer goed werk maken. Ook hij stond recent op BAD in Gent en wist te verrassen met heel fris werk op groot formaat. Lovende kritieken, enthousiaste verzamelaars en een nieuwe galerie met ambitie zullen ongetwijfeld zorgen voor een doorstart. We volgen zijn werk al erg lang en blijven fan van deze schilder die zijn doeken realiseert op de tonen van muziek.

Luk Van Soom: het prachtige werk in kalk dat de affiche van deze expo siert kochten we vele jaren geleden in de mooie galerie “De Slijperij” te Geel. Het was een multiple die Luk maakte voor de verjaardag van de galerie en we kochten 2 exemplaren (wat we bij grafisch werk en edities vaker doen omdat we 2 kinderen hebben). Geen week later belde iemand van de galerie ons op om één van beide werken terug te kopen, wat we niet deden. Dit is één van de kunstwerken dat vrijwel altijd ergens ophangt in ons huis. Alles waar Luk voor staat is in dit pareltje terug te vinden en het doet wegdromen, zoals vele van zijn werken.

Lilane Vertessen: met deze kunstenaars deden we al heel wat projecten. De sculptuur “Walking Legs” is typisch voor Vertessen: sensueel, ruw en toch elegant en met neon. Liliane’s werk is zeer onderschat. Ze werkt al ruim 45 jaar aan een zeer consequent oeuvre dat balanceert tussen erotiek, pop art en kitch. In de meeste van haar werken speelt ze zelf een centrale rol. Mise-en-scènes waarin ze dan een verleidster, dan een klassevolle dame, maar evengoed prostituee of onschuldige Lolita speelt. Haar werk is kleurrijk, direct en krachtig. De zelfportretten zijn bijna altijd zwart/wit analoge foto’s die ze dan combineert met woorden in neon of multimediale installaties. Nu te zien in Fotografiemuseum van Charleroi tot 16/09.

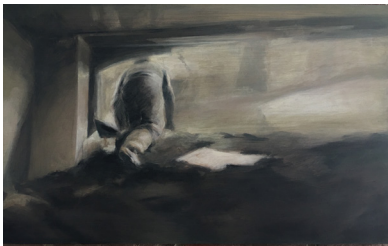
LMG Ploem: een kunstenaar uit deze streek waarmee we de laatste jaren intensief zijn gaan samenwerken. Tijdens het tweede deel van mei tonen we zijn recentste sculpturen in een pop up in Hasselt centrum. Ploem is een harde werker en een intelligent kunstenaar. Voeg daar nog vakkennis aan toe en durf om te experimenteren en het resultaat blijft steeds positief verrassen. Er zit een logica in zijn evolutie. Zijn werk lijkt organisch te groeien. Bijzonder knap werk dat tijdloos is.

Ick Reuvis: pendelt op de grens tussen kunst en design. Zijn realisaties verrassen door hun eenvoud en ontwapenende directheid. De voorwerpen die hij creëert zijn meer dan design en leunen vaak naar toegepaste kunst terwijl zijn kunstwerken vaak worden samengesteld uit gebruiksvoorwerpen. Zijn scherpe blik, gevoel voor humor en ambachtelijk kunnen leiden tot prachtige kunstwerken.

Remco Roes: een filosoof en conceptueel kunstenaar die speelt met materie. Zijn recent project in Ciap, waarmee hij ook zijn doctoraatsthesis uitwerkte was adembenemend en boeiend. Gedurende weken ordende en stapelde hij tienduizenden objecten en pullaria in telkens wisselende composities door het hele gebouw. Zijn oog voor schoonheid in en van het banale is knap en wat hij met heel eenvoudige alledaagse dingen componeert is zuiver esthetisch genot. We zijn maar al te blij met enkele prints van papieren, mapjes en documenten die hij vond. Door de compositie en kwaliteit van de print worden ze abstracte schilderijtjes.

Reniere & Depla: dit kunstenaarskoppel brachten we enkele keren in de galerie. Ze werken als een soort quatre-main samen en weten vaak na enige tijd niet meer wie van hen welk werkje realiseerde, zo zijn ze vergroeid tot één kunstenaarsentiteit. Vaak inspireren ze zich op literatuur en al even vaak speelt de “grote oorlog” een niet altijd even duidelijke, maar zeker onderhuids aanwezig rol in hun minitieuze schilderijtjes met sober kleurenpalet. Niet te verwonderen omdat ze wonen en werken in Watou. Sinds kort werken ze vaak in Autun, waar ze deze zomer een eerste keer starten met een biennale die erg boeiende kunstenaars brengt. Zeker een kleine omweg waard voor wie naar het zuiden kart.

Léopoldine Roux: deze Franse kunstenares nestelde zich in Brussel. Net als Liesje Reyskens doet haar werk erg denken aan de kindertijd door de vrolijke felle kleuren die ze gebruikt. Voor haar is kleur een medium op zich. Dat uit ze in installaties, promenades en schilderijen, waarbij ze de mogelijkheden tot het uiterste onderzoekt. Op postkaarten gaat ze met kleur de dialoog aan met haar verleden. Haar werk is generous, vrouwelijk en kleurrijk. Ze blijft verrassen met prachtig werk.

Ivan Popovic: opnieuw een schilder pur sang en ook verwant aan de fundamentele schilderkunst. Hij startte lang geleden met het schilderen van muurstructuren, verweerd, met littekens en stukken afgescheurde posters, kogelgaten of krassen. Hier ontwikkelde hij de finesse om met een zeer beperkt kleurenpalet toch een heel rijk werk te creëren. Dat doet hij nu nog maar meer geabstraheerd. Periodes van werken in voornamelijk witte tinten wisselen af met periodes waar het felle blauw bijna monochroom wordt toegepast op grote doeken of kleinere objecten. Eén van onze vaste waarden.

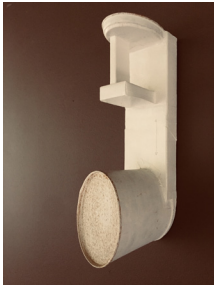
Josep Riera I Aragó: deze Spaanse kunstenaar stelde afgelopen jaar bij ons voor het eerst solo tentoon. Straffe tekeningen, beklijvende schilderijen, speelse objecten en indrukwekkende buitenbeelden wisten onze klanten te bekoren. Hij vertrekt van zijn liefde voor de zee en de lucht, niet verwonderlijk als je weet dan hij in Barcelomna geboren is en er nog steeds werkt. Maar meer dan enkel de zee en de lucht is hij geboeid door de manier waarop wij die ruimtes proberen te veroveren met boten en vliegtuigen. In een zeer herkenbaar handschrift wist hij gedurende zijn carrière deze tuigen te herleiden tot hun essentie. Recent plaatsten we en prachtige bronzen boot in een rusthuis te Sint Truiden.

Liesje Reyskens: bijzondere fotografie met een zeer herkenbare stijl. Felle kleuren, Lolita-achtige modellen en vaak kinderlijke attributen of snoepgoed. Liesje kiest haar modellen zelf, is haar eigen location hunter, doet de styling en de maquillage, verzamelt attributen en componeert haar foto's. Ook als ze in opdracht werkt (en niet voor de minsten!) blijft ze haar stijl trouw. Ze ontwikkelde, samen met een vriend, een app die op sommige van haar foto's (zoals deze in de expositie) toepasbaar is. Je kan via die app (Liesje reyskens, er zijn er 2: voor deze foto is het de app met figuur) de foto's tot leven brengen! Zeer intrigerend werk.

Mulugeta Tafesse: deze zeer getalenteerde schilder werd opgeleid in Addis Abeba, Sofia, Parijs en Antwerpen en die diversiteit voel je in zijn werk. Zijn Afrikaanse roots blijven zeer aanwezig, zowel in de onderwerpen als in het kleurgebruik. Maar de invloed van de hedendaagse westerse kunst sijpelde binnen en verrijkt dit oeuvre. Hij weet zeer rake portretten te schilderen, niet alleen van mensen maar ook van dagdagelijkse bijna banale objecten? Deze inktpot is onze recentste aanwinst. Het getuigt van een ongelofelijke beheersing van het metier, maar het ontroert ook door zijn eenvoud.

Philip Aguirre y Otegui: dit kleinood kochten we bij Kunst in Huis voor nauwelijks 100 Frank. Het is gemaakt van 2 lege pakjes sigaretten, een doosje en dekseltje van tabac en 2 delen van een luciferdoosje. Philip slaagt erin om van niets iets te maken, maar meer nog om van afval en op heel kleine schaal een monumentaal werk te maken. Dit is kunst, architectuur, vorm,... Enkel het potloodpijlje voegde hij aan deze sobere maar sublieme compositie toe en het hoort er. Voor ons één van de meest pakkende werkjes uit onze collectie.

Manu Baeyens: tijdens de voorbereidingen van de eerste solo tentoonstelling die we realiseerden met Manu toonde hij veel interesse in het werk van Peter Jacquemyn. Hij stelde voor een map met zeefdrukken te ruilen tegen een beeld van Peter. Het zijn pareltjes op zeer beperkte oplage (3 tot 5) waarin hij zich een meester toont in het gebruiken van de techniek.

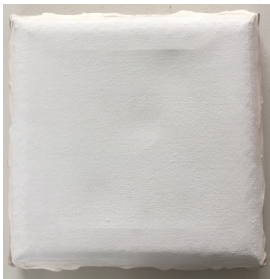
Ulrike Bolenz: de samenwerking met deze Duitse kunstenaar dateert van de beginjaren van onze galerie. We realiseerden samen een prachtig kunst integratieproject bij Janssen Pharmaceutica. Later presenteerden we haar werk ook bij diverse bedrijfsklanten en recent werden 2 werken van haar geplaatst in het OCMW rusthuis van Zaventem.

Dirk Braekman: Nu gevierd en bijna onbetaalbaar, maar destijds in het Smak geraakte deze editie moeizaam verkocht omdat men het wat akelig vond. Dirk projetteerde een foto van een dode op zijn eigen gezicht en trok daarvan opnieuw een foto. Straf werk en vrij uniek voor zijn doen omdat hij meestal erg donkere stilleven creëert.

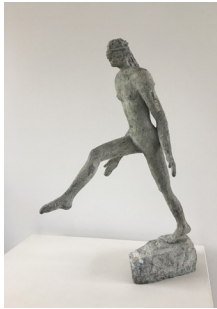

Kasper Bosmans: tijdens ons bezoek aan de eindejaarsexpo in het HISK waren we dadelijk onder de indruk van het werk van deze Limburgse student. Hij legde net aan een andere bezoeker uit hoe hij in de Sixtijsse kapel bladgoud van de grond raapte dat tijdens de restauratie naar beneden viel en dat combineerde hij later met de schubben van goudvissen. Minitieus ingeplakt in een boek vol van dergelijke poëtische wonderen. Er hing ook een schilderijtje waarop hij in potlood lijnen had getekend en op de kruising van die lijnen had hij een paardenhaar, gedoopt in olieverf, door een klein gaatje getrokken zodat er telkens een beetje verf op het oppervlak achter bleef. Zo uitgepuurd, als een een muziekpartituur, vibrerend. Kasper is intussen internationaal aan het doorbreken.

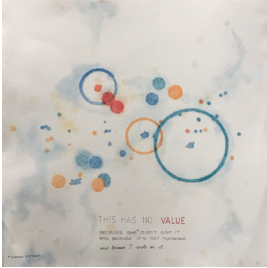

R.V. Bulck: minzaam en veelzijdig kunstenaar/fotograaf/webbuilder Roger Van Bulck's werk zag ik voor het eerst toen mij gevraagd werd een offerte te maken voor de verhuur van kunst aan een gekend Brussels advocatenkantoor. In de inkom hingen 2 van zijn doeken en ik begreep niet waarom wij een offerte dienden te maken als er al zo'n goed en sterk werk hing. Het was ook met een beetje schroom dat we een voorstel indienden, wetende dat zijn werk er dan zou verdwijnen. Maar dat hebben we nadien goed gemaakt door zijn schilderijen op te nemen in een expositie “Colour & Skin”. Bij die gelegenheid realiseerde hij ook een editie voor ARTandADVICE. Later kochten we ook groter werk van hem aan.

Jean Bilquin: Als galerie werken we vooral met kunstenaars die om één of andere reden onterecht onder de radar bleven. Jean Bilquin is zo iemand waarvan we vinden dat hij veel te weinig onder de aandacht wordt gebracht. Ondanks belangrijke tentoonstellingen en werk in collectie in musea werd hij (nog niet) opgepikt door de kunstmarkt. Hij beschikt over een indrukwekkend en consistent oeuvre, dat bestaat uit tekeningen, schilderijen, grafiek en beelden. “De Stap”: de figuur lijkt geblinddoekt van zijn sokkel te stappen. Het staat voor het blind vertrouwen dat onze klanten in ons mogen hebben.

Sara Bomans: we liepen elkaar tegen het lijf op een expo en het klikte. Ze toonde me haar schetsboek en ik was onder de indruk van haar openheid en humor. We kochten heel wat tekeningen en werkten al enkele keren samen voor opdrachten. Haar ontwapenende teksten en tekeningen zijn doodeerlijk en direct. Ze maakt ook prachtige tekeningen met mensenhaar.

Bruneau: voor ons één van de strafste teknaars van het land. Want hoewel het vaak op doek is of met acryl op papier en het met verf en een borstel is gemaakt blijven zelfs zijn schilderijen voor ons in de eerste plaats tekeningen. Op het eerste zicht simpel en spontaan, maar vaak heel doordacht en technisch bijzonder knap en met vaste hand op de drager aangebracht. Destijds gevierd en dan om onbegrijpelijke redenen terug naar de achtergrond verdwenen.

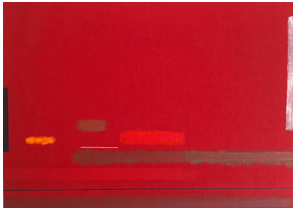
Jan Carlier: deze zeer getalenteerde kunstenaar is in Hasselt een gekend figuur. Hij komt te zelden naar buiten en daardoor verloor de kunstmarkt een beetje de aandacht. Op een veiling voor een goed doel kochten we jaren geleden een sterk en zeer geladen werk van zijn hand. Het spreekt boekdelen en maaktt meer dan vele teksten, boeken en verhalen over machtsmisbruik binnen de kerk duidelijk dat er iets ernstig fout zit. Of hoe een beeld meer zegt dan duizenden woorden.

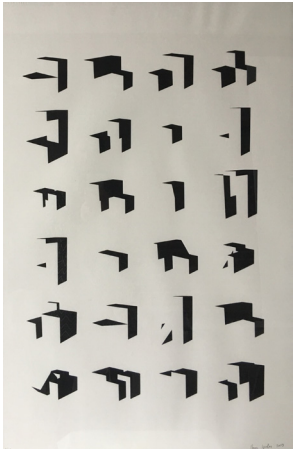
Stijn Cole: Ook weer een erg betaalbare editie waarvan de opbrengst diende om de schoolreis voor de klas van zijn dochtertje te bekostigen. Wie goed uitkijkt kan af en toe erg mooi werk op de kop tikken voor weinig geld. Het werk is een verwerking van alle schakeringen van de sneeuwval in zijn tuin.

Beniti Cornelis: goede vriend Beniti Cornelis uit Mechelen overleed verleden jaar en was de allereerste kunstenaar die ik bezocht toen ik mijn eigen bedrijf opstartte. Gedreven, bijzonder goed wetend waarmee hij bezig was en wat hij wilde, perfectionist en brombeer, maar met een gouden hart. We werkten veel samen en op enkele werken na zit er van zijn volledig grafisch oeuvre een werk in onze collectie. Toen ik een groots opgezette expositie cureerde voor Kunst in Huis in Knokke vroeg ik aan enkele deelnemende kunstenaars een editie te realiseren waarvan de opbrengst diende voor de realisatie van een catalogus. Beniti maakte er een semi originele multiple van op 10 exemplaren die we hier tonen.

Hugo Duchateau: waarmee we net een solo tentoonstelling hebben gebracht in de galerie te Stevoort blijft één van de betere schilders pur sang. Hij hoort thuis in de stroming van de fundamentele schilderkunst, die de hoekstenen ervan onderzoeken: kleur, vorm, materie en de effecten die ze beogen. Zijn recente reeks landschappen ogen bijzonder fris, net als werk dat we vele jaren geleden aankochten. Het zijn tijdloze kunstwerken, die met zeer weinig middelen zeer veel diepte en perspectief brengen in bijna contemplatieve doeken.

Daan Gielis: een lerares op de kunstschool tipte me dat er een wel heel bijzonder en getalenteerde jonge gast les volgde bij Jan Carlier en dat die net een mooie zeefdruk had gerealiseerd. Eén blik volstond om er dadelijk één te bestellen. We hebben nog steeds niet ontcijferd wat het voorstelt, maar het is dermate strak en in evenwicht dat het niet gaat vervelen en uw blik aanzuigt. We zijn heel blij met dit werk. Daan is inmiddels met flinke stappen zijn internationale carrière aan het uitbouwen.

Peter Jacquemyn: We leerden Peters werk kennen op een prijs die hij had gewonnen met een reeks houtskooltekeningen. En hoewel hij nog dagelijks tekent, is hij vooral gekend vanwege zijn houten sculpturen die hij heel behendig met kettingzagen weet te snijden uit vaak indrukwekkende boomstammen. Het werd het begin van een jarenlange samenwerking die nog steeds loopt. Deze “beer van een vent” beroert ook de snaren van zijn grote cello die hij bijna overal mee heeft. De fysieke dans die hij tijdens een concert lijkt te voeren is zeer vergelijkbaar met de sierlijke bewegingen die hij maakt rond de stammen die hij bewerkt.

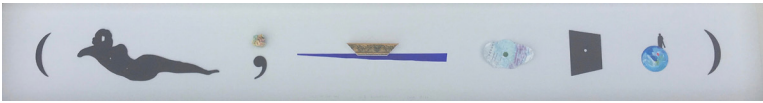
Jacqueline Devreux: een zotte doos, madame 100.000 volt, exuberant, emotioneel, openhartig en ontwapenend spontaan. Een dik boek zouden we over haar kunnen schrijven. Jacqueline is een heel groot talent. Recent bewijst ze dat met formidabele potloodtekeningen en intrigerende fotos, maar tot voor kort enkel met olieverfschilderijen. Het thema is altijd de mens. Oorspronkelijk was ze zelf onderwerp van haar vaak dubbelgelaagd werk, later werd het haar dochter. Recenter is opnieuw zij zelf model of mensen die voor haar poseren.

Geert De Smet: recent ontdekte Geert houtskool waarmee hij grote, zeer indringende portretten tekent. Maar tot nu toe is vooral zijn beeldend werk bekend. Aanvankelijk wat schatplichtig aan het werk van Johan Tahon, maar gaandeweg weet hij zijn eigen signatuur in zijn plaasteren en bronzen sculpturen te leggen. “Auliki” is het protret van zijn dochter. Een straf beeld. Niet alleen doordat hij de kalk van de gieting op de brons heeft gelaten waardoor het een zeer bevreemdend patine heeft dat velen doet denken dat het een soort steen of keramisch materiaal is. Maar zeker ook door de vorm en compositie. Niets aan dit beeld is te veel.

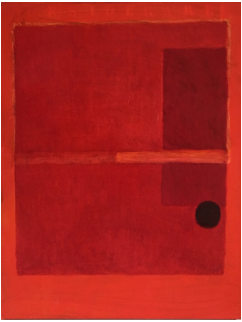
Willo Gonnissen: Willo is een tovenaars met tekens. Zijn tekeningen zijn veelal zwart/wit. Zijn schilderijen sober van kleurvoering. Maar ook in installaties weet hij met zeer uitgepuurde middelen prachtige associaties op te roepen. Die verbanden en gelaagde en meerduidige betekenissen roepen een poëtische wereld op. Van prinses en prinsessen, van reizen en dromen. Symboolsch en subtiel gebruikt hij alledaagse dingen om er spanning mee op te roepen ten opzichte van elkaar en er betekenissen aan toe te voegen die ons doen wegdromen. Deze editie van Arte Ventuno is een voorontwerp voor een muurintegratie in het zwembad van Turnhout

Jimmy Kets: een man naar ons hart, die Jimmy. Stil en bescheiden lijkt hij op het eerste zicht, maar hij weet verdomd goed wat hij wil en als hij voor een mooie foto gaat verdwijnt zijn gène als sneeuw voor de zon. Zijn ogen speuren en vinden verrassende beelden. Rake portretten, sfeerbeelden vol humor en dubbele bodems. Heel herkenbaar en in elke foto zit zijn eigen visie verstopt. Zijn eerste foto's doen wat denken aan Martin Parr, maar gaandeweg ontwikkelt Jimmy een onmiskenbare eigen stijl. We nodigden hem een week lang thuis uit om een portret van Hasselt te maken. Dit is één van de beelden die hij toen schoot.

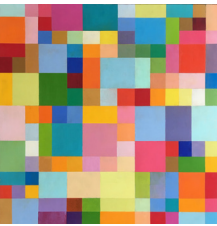
Jupp Linssen: Hij ontwikkelde een geheel eigen schriftuur in zijn schilderkunstig oeuvre. Jupp Linssen vertrekt vaak van gevonden materialen omdat de geschiedenis ervan en de natuurlijke patine dat deze materialen in de loop der tijden kreeg hem aanspreekt en inspireert. Zijn werken zijn robuust en letterlijk zwaar en toch ogen ze zeer licht en fragiel omdat hij telkens opnieuw een perfect evenwicht weet te vinden tussen vorm en compositie, tussen verf en materie. De werken zijn eerder object dan schilderij doordat ze een derde dimensie krijgen via dik aangebrachte verf en materielagen en ingewerkte objecten. Soms gaat het letterlijk om een derde dimensie omdat de kunstenaar verschillende doeken op elkaar monteert. Recent brachten we een solo van hem in onze galerie.

Agnes Maes: volgens onze bescheiden mening één van de meest onderschatte kunstenaars van de laatste jaren. Als leerlinge van Raveel wist zij zich snel verder te ontwikkelen naar een heel persoonlijk oeuvre waarin ze zich niets aantrok van wat er zich op dat ogenblik in de kunstwereld aandiende. In totale vrijheid werkte ze gestaag aan een zeer intelligent en gelaagd oeuvre dat nu, na haar recente dood, ongetwijfeld door haar zoon, galeriehouder Kristof De Clerck, de plaats zal krijgen dat het verdient. De vele gesprekken met deze boeiende vrouw zijn een blijvende inspiratie.

Patrick Merckaert: Ook deze kunstenaar is inmiddels overleden. Hij maakte prachtige integratieprojecten en laat een mooi maar stil oeuvre na. Dit werk is een editie van CIAP uit Hasselt. Het is een print op plexiglas.

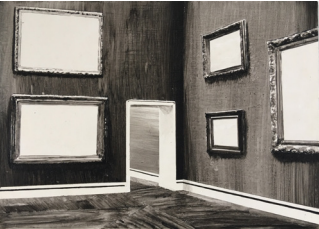
Georges Meurant: dit is voor ons zonder twijfel heel strafte kost. Deze Brusselse kunstenaar toonden we 25 jaar geleden voor het eerst op een beurs. Na afloop wilden we geen enkel werk terug doen, zo waren we aan dat werk verknocht geraakt. Dit ogenschijnlijk simple spel van kleuren is complex. Zowel van opbouw (laag op laag), techniek (aangebracht met paletmes) als van compositie (wiskundige structuren). Hij weet kleuren die elkaar niet in de buurt dulden toch samen te brengen door evenwicht te zoeken. Hij signeert achteraan in een cirkel omdat zijn werken in alle richtingen perfect in evenwicht blijven.

Wlad Moszowski: Weer een zeer begenadigd schilder die hyperrealistisch aandoende scènes zeer surrealistisch aanpakt. Zijn werk heeft veelal een dubbele bodem. What you see is not what you get! Opvallend is dat hij ofwel zeer groot werkt ofwel bijna in miniaturen. Naast zijn olieschilderingen realiseerde hij ook installaties en meer geabstraheerde kunst met bladgoud op lood en met berkenbast, daarmee refererend naar zijn Russische afkomst.

Oui Qin Peng: deze Chinese kunstenaar was ons al een paar keer opgevallen met intrigerend werk rond zijn voorouders. Daarbij maakte hij gebruik van voiles of zeefdoek die hij voor reflecterende metalen platen spande. De achterzijde van die doeken werden beschilderd zodat je eigenlijk in de platen de reflectie zag van het schilderij. Gelijktijdig kreeg je ook een moiré-effect. Deze zelf ontwikkelde techniek geeft zijn werk een boeiende gelaagdheid. Inmiddels is hij vooral bezig met kunstige toepassingen binnen de modewereld.

Stefan Peters: Op zeer korte tijd wist deze jonge kunstenaar door te dringen tot de internationale kunstmarkt en daar is slechts één verklaring voor: de authenticiteit, originaliteit en kwaliteit van zijn werk. Hij weet figuratief lijkende landschappen te realiseren met zeer abstracte verfvegen. Dat deed hij aanvankelijk op ronde doeken waarop hij landschappen schilderde, geplukt van Google Street View, die hij dan in dioramas plaatste, waardoor de bomen een schaduw wierpen op de achtergrond. Topwerk. Later beschilderde hij latten aan beide zijden om die dan loodrecht op een paneel te plaatsen zodat je, wanneer je er voorbij wandelt, telkens een andere indruk krijgt. Nog later creëerde hij panelen vol minilandschappen die hij suggereert door soms zeer ruwe verfstreken. Zijn video's waar die vervlekken een hoofdrol spelen zijn adembenemend!

Marcasé: streekgenoot van Agnes Maes, leeftijdsgenoot ook en, net als Agnes zeer onderschat. Intelligent werk, schilder pur sang en consistent. Zijn recente expositie bij galerie William Wouters bevestigde nogmaals zijn waarde. We tonen in deze expositie een betrekkelijk oud werk uit een reeks die hij zowat 30 jaar geleden maakte na het overlijden van zijn moeder. Het gaat om breuklijnen die het lijden en het achteruitgaan symboliseren op een zeer pakkende manier.

Tjen Meylemans: de tweede kunstenaar waar we mee in zee gingen. Lieve en ik hadden net met ons geleend geld voor de opstart van de zaak enkele kunstwerken aangekocht toen zijn goede maat Jan Fabre binnestapte met zijn handen blauw van de Bic-inkt. Hij feliciteerde ons met de aankoop en vond het een goede keuze. Gaandeweg hebben we met Tjen veel samengewerkt en enkele exposities opgezet. Hij is nog steeds een vriend des huizes. Zijn oeuvre is zeer uiteenlopend maar zowel in de figuratie als in de abstractie heeft hij een zeer eigen stijl ontwikkeld. Zijn prachtige loft staat en hangt vol met eigen creaties. Mocht hij zijn PR beter verzorgd hebben en onderdak gekregen hebben bij een goede promotiegalerij zou hij nu zonder twijfel bij de Belgische top behoren.

Hilde Overbergh: deze Leuvense verhuisde naar de USA, waar ze huwde en moeder werd. Maar toen ze na enkele jaren met haar gezin terug naar België kwam schreef ze zich opnieuw in aan de kunstschool, vooral om terug voeling te krijgen met de kunstscene. Ze kreeg les van Koen Van den Broek en die invloed was aanvankelijk in haar werk te bespeuren. Maar ze werkte zich er snel los van en maakt formidabele straffe schilderijen waarin perspectief en kleur de hoofdrol spelen. De laatste tijd betreft ze ook de ruimte zelf in haar werk door verschillende elementen ten opzichte van elkaar te plaatsen.

Karl Philips: deze kunstenaar brengt alles terug tot de essentie. Dat begint met zichzelf. Eenvoudig en sober, levend en werkend in en rond zijn camionette. Binnenkort woont hij in een oude verhuishwagen waaraan hij meer dan een jaar verbouwde en waarmee hij zijn atelier (een oud lunapark) kan meenemen in zijn nomadisch bestaan. Zijn werk is altijd sociaal betrokken. Het zijn shelters voor daklozen of prostituees, gidsen om zo goedkoop mogelijk te overleven in een stad, nieuwe manieren van gratis transport,... kortom hij gebruikt de gaten in het systeem om ook kritische vragen te stellen. Eén van de kunstenaars die volgens ons een mooie toekomst voor zich heeft! Hij werd geselecteerd voor de buitenbeelden bij de 50 ste verjaardag van Art Brussels.

